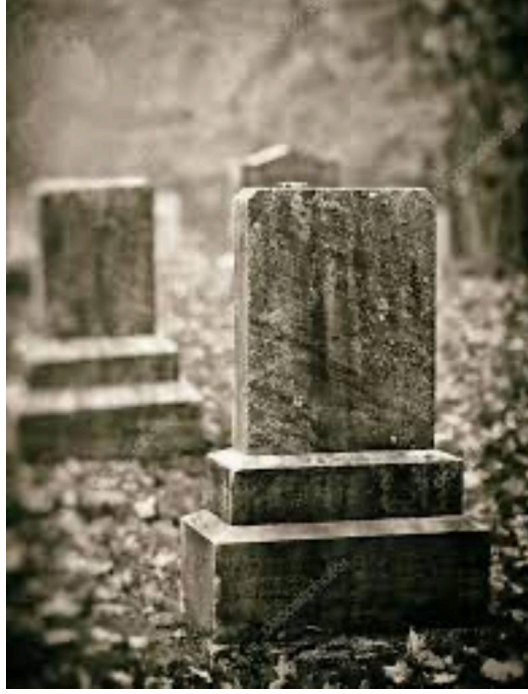

Tabutla Gömülen Şiir

– Erkut Durmuş · 15 Mayıs 2024

tabutunla gömdüler seni konuşmamız yasaktık aidesi bu dedi bazı büyükler üstüne attığımız toprak kadartaşlı kalmıştı geçmişim, yada üzerinde bitecek otlar kadar amaçsız. sebepsizdi işte ben söyledim kâr etmedim tabutla gömdüler seni... oysa ikimizde biliyorduk yattığın yerden gülümseyerek küfrettiğini, kefen beyazı gelinlik tülü gibi değilmiş anladım... kızma kızma söylemiştin "anason" diye fısıldamıştın kulağım beyazın en saf olanı... ama öyle dediler dokuz tahtası var zaten ne farkedirdi ki bir eksiği yada bir fazlası ben söyledim kor yakmadım tabutla gömdüler seni.. kaç düşaltı esirdi eşelediğim ölümdede ; gözümeye kaçan toprak kaçınıcı baharın hüzüncüsüydü bilmiyordum... cebiri sevmezdim bilirsin çözememişim bundandı sanırım bu kadar ölüm kalımı, oysa altı üstü altı bilinmezli bir ihtimaldi işte ben söyledim zar tutmadım tabutunla gömdüler seni